

DE STEM VAN ROSA MYSTICA

MOEDER VAN DE UNIVERSELE KERK
FONTANELLE DI MONTICHIARI - (Brescia)

FEBRUARI 2024 - JAAR 34 - N. 1

Driemaandelijks bulletin van de Stichting Rosa Mystica - Fontanelle Montichiari (Bs) - Italy



De Rele Roos van Boetedoening

De Kerk bidt op Aswoensdag, het begin van de Vastentijd, met deze woorden: *“O God, onze Vader, schenk het Christelijke volk om met dit vasten een reis van ware bekering te beginnen, om met de wapens van boete zegevierend de strijd tegen de geest van het kwaad aan te gaan.”* De liturgie van de Vastentijd belicht het aspect van het Christelijk leven als een echte strijd tegen de actie van de boze en de dimensie van de geestelijke strijd, maar vanuit een reeds zegevierend perspectief: dit betekent dat deze strijd vanaf het begin wordt belicht en ondersteund door de kracht van de paasoverwinning van Christus.

Onder de wapens die ons worden aangereikt, bevindt zich ook dat van de Boetedoening: zoals de Kerk ons leert, is het in de eerste plaats een morele deugd waarvan onze wil ons leert om ons steeds meer los te maken van de zonde - deze nauwkeurig te bestrijden - en zich nederig op te stellen om de overtreding jegens God

de Vader te herstellen, met het verlangen om de wonden te ‘genezen’ die de zonde aan onze ziel en aan het kerkelijk lichaam veroorzaakt (zoals pater Serafino Tognetti ons vorig jaar in herinnering bracht). Boetedoening kan uiteraard ook worden opgevat als een sacrament en de biecht is inderdaad een zeer krachtig wapen in het proces van bekering in de vastentijd, een effectief instrument van genade in de strijd: het sacrament en de deugd van de boete zijn nauw verenigd en met elkaar verbonden, als twee longen die het mogelijk maken voor ons om met hernieuwde kracht en adem te vinden in de strijd.

De deugd van boetedoening kan vele modaliteiten en vormen aannemen, afhankelijk van onze spirituele gevoeligheid (een nuchterder relatie met voedsel, een bewuster gebruik van de sociale communicatiemiddelen, ruimte laten om naar anderen te luisteren, voor het opbouwen van authentiekere relaties, vergevingsgezindheid, het geven van aalmoezen,

het aanvaarden van een beproeving of versterving...), maar alles moet ervaren worden om steeds meer te leren groeien in de liefde voor Christus, voor onszelf en voor de Kerk, om deze banden van liefde te zuiveren die ons radicaal als Christenen vormen.

Zoals velen van jullie weten biedt de spiritualiteit van ons Heiligdom, gekoppeld aan de mystieke ervaring van Pierina, iedereen op een gewone manier het pad van boetedoening aan, gesymboliseerd door een van de drie rozen die op de borst van Rosa Mystica staan: de gele roos, of beter gezegd goudkleurig, werd in feite op 13 juli 1947 aan Pierina voorgesteld, en wel als symbool van de geest van boetedoening.

In het bijzonder werd haar gevraagd om voor de rest van haar bestaan in deze geestelijke houding te leven ten gunste van de zonden en wandaden begaan door priesters en godgewijden, als een vorm van ‘herstel’ voor

VERVOLG OP BLZ. 2 B

De Rele Roos van Boetedoening

VERVOLG VAN BLZ. 1

de overtredingen die zij de heiligheid van de Kerk berokkenen als ook hun bekering. Ook wij willen deze oproep en deze boetvaardige intentie tijdens de nu aanstaande vastentijd verwelkomen als een kostbaar offer (laten we de gouden reflecties van de gele roos niet vergeten...) en aangenaam

voor het hart van Christus. Moge Rosa Mystica ons steunen op deze reis, terwijl we haar nederig vragen in een van onze gebeden in het Heiligdom: "Geef ons, o Allerheiligste Maria, de moed om ons leven op te offeren aan uw geliefde Zoon Jezus, zodat ze, omdat u ons vertegenwoordigt met een

gouden roos, een offer van liefde is in staat de zielen van de priesters te heiligen, om alle beledigingen aan het Heilig Hart van Jezus te herstellen en bij te dragen aan de heiligheid van de Kerk".

Heilige Vastentijd aan iedereen!

Mgr Marco Alba

Rector van het Heiligdom

Pierina's kindertijd en jeugd Van het verborgen leven naar het openbare.

"De dag van 3 augustus 1911 was het begin van mijn aardse leven. Ik werd gedoopt op de 5e, het feest van de Maagd van de Sneeuw, en op die dag wijdde mijn moeder mij toe aan de ware Moeder van de Hemel, zodat haar moederlijke bescherming mij zo wit en zuiver als sneeuw zou houden.

Pierina Gilli vertelt dus over haar komst ter wereld en haar christelijke geboorte in haar dagboeken, geschreven op instructie van haar geestelijke leidsman, pater Giustino Carpin. Zoals we weten weergeven deze teksten accuraat alle vermeende buitengewone verschijnselen en boodschappen die kenmerkend zijn voor de gebeurtenis in Montichiari, maar ze geven ook een verslag van de dagelijkse ervaringen van de schrijfster, vooral in het eerste deel waar ze spreekt over haar kindertijd en jeugd toen de hemel nog niet was begonnen zich aan haar te openbaren. Dit zijn belangrijke bladzijden omdat ze ons helpen herinneren dat er achter een mystieke ziel een persoon schuilt die een normaal leven leidt en dat heiligheid uiteindelijk, zoals de heilige Jozefmaria Escrivá, een profeet van onze tijd, graag herhaalde, wordt gemeten op de buitengewone manier waarop iemand het gewone dagelijks leven leidt. En nogmaals, zoals het bij Jezus gebeurde, wordt het openbare leven ook voor de heiligen voorafgegaan door een fase van voorbereiding die is gerijpt in de verborgenheid, meestal in het gezin.

Laten we dan Pierina's kindertijd en jeugd opnieuw beleven door enkele van die toevalligheden, of 'goddelijke toevalligheden', te onderstrepen die

het bestaan kenmerken van iedereen die de aardse reis in de aanwezigheid van God wil maken. De eerste dingen die moeten worden benadrukt zijn dat haar doopsel valt op het feest van Onze Lieve Vrouwe ter Sneeuw, wat volgens sommige mystici samenvalt met de dag waarop Maria in Nazareth werd geboren, en de toewijding die haar moeder van haar maakt aan de Maagd, de "ware Moeder van de Hemel".

Pierina benadrukt meerdere keren dat de Maagd deze toewijding aanvaardde en dat Zij deze altijd antwoordde met haar moederlijke nabijheid en bescherming. En aangezien het gebed terugwerkende kracht heeft, verzuimt de 'zieneres' niet er op te wijzen dat "Onze Lieve Vrouw zoveel van mij hield en haar genaden al vóór mijn geboorte over mij uitspreidde, waarbij ze voor mij ouders koos die arm en eenvoudig waren, maar vol vrees voor God en met goede gevoelens, waardoor onze familie een opvoeding kreeg van wederzijdse liefde en broederlijke genegenheid".

We weten van vele getuigen dat Pierina's familie - haar vader en moeder waren boeren - werkelijk aan de grens van de armoede zat, maar zij koppelt ware rijkdom aan goedheid van het hart en waardeert, in harmonie met het Evangelie van de Zaligsprekingen, armoede van geest.

Hoe dichter de zielen bij God zijn, hoe meer ze op de proef worden gesteld en geassocieerd worden met het kruis van Christus: Pierina heeft ook als kind veel lijden ervaren, met als hoogtepunt de pijn van het verlies van haar vader.

In 1915 werd de vader naar het oorlogsfront geroepen en verhuisde de moeder met haar drie kinderen, waarvan Pierina de oudste was, naar het huis van haar oom en tante, waar het kleine meisje longontsteking en pleuritis opliep, waardoor haar leven in gevaar kwam.

Er gaat veel tijd voorbij voordat de vader met verlof naar huis terugkeert, wat hem uiteindelijk wordt toegestaan omdat zijn ledematen beschadigd zijn door bevrozing veroorzaakt in de loopgraven. Het kleine meisje ziet hem als uitgeput en zwak terug, maar toch kan zijn terugroeping naar het front niet voorkomen worden. En bij zijn terugkeer, aan het einde van de Grote Oorlog, als hij een paar uur lang, vel over been, thuiskomt voordat hij - nutteloos - in het ziekenhuis wordt opgenomen, kan ze hem alleen maar huilend toevertrouwen aan Maria, Deur van de Hemel.

Na dit drama krijgt haar moeder een idee, dat door haar dochter als voorzienig omschreven wordt: ze vertrouwt haar eerstgeborene toe aan het weeshuis van de Dienstmaagden van Liefdadigheid, waar het kleine meisje een basisopleiding krijgt, inclusief catechismus, maar vooral waar de diepste gevoelens van haar hart definitief groeien: "De goede nonnen hebben in mijn ziel het verlangen gewekt om de Heer en de Maagd lief te hebben".

De 'zieneres' zegt over zichzelf: 'Onder de meisjes was ik een van de meest wispelturige en ik vond het leuk om de anderen te dwarsbomen', wat bewijst dat het pad naar heiligheid een pad is waarop niemand bevoorrecht begint, maar dat stap voor stap moet worden

opgebouwd door de noodzakelijke deugden te verwerven, met behulp van een goede dosis wilskracht, standvastigheid en het juiste gebruik van de vrije wil.

Pierina herinnert zich ook hoeveel haar eerste biecht haar had gekost: samen met een vriendinnetje had ze zonder toestemming een peer gegeten, maar ze werd overvallen door groot berouw "bij de gedachte dat Adam en Eva ook van de verboden vrucht hadden gegeten". Niet lang daarna, waarschijnlijk in 1919, ontving zij de Heilige Communie.

In 1922 schreef ze opnieuw een pijnlijke pagina die samenvalt met een zware beproeving. Het jonge meisje, nu elf jaar oud, wordt naar huis geroepen omdat haar moeder, die inmiddels hertrouwd is en al twee andere kinderen heeft gekregen, haar schoolgeld van de Dienstmaagden niet meer kan betalen en haar hulp nodig heeft bij de huishouding. Het is een zeer pijnlijke scheiding voor haar: "Toen ik me 's avonds in het kleine kamertje bevond [...] kwam de melancholie over me heen: ik dacht aan het kappelletje waar we allemaal samen baden, mijn goede zusters van wie ik hield, alles kwam in beeld [...]. Ik moest toegeven aan tranen [...]. Deze scheiding deed me zo lijden, dat zelfs de genegenheid, de liefde, de goede woorden van mijn moeder en van mijn vader niet van enige waarde waren, en mij niet konden troosten [...]: ik wilde dat de ochtend vroeg zou komen om mij naar school te brengen, omdat ik in de vierde klas zat, zodat ik mijn klasgenootjes kon zien".

Haar vader, die van haar houdt en van wie zij ook veel houdt en 'pappie' noemt, wordt dat jaar ernstig ziek en het gezin wordt gedwongen naar een gedeeld huis te verhuizen om de kosten binnen de perken te houden. Maar de tweede vader van dit gezin probeert Pierina lastig te vallen. Het meisje weet "met de hulp van de Maagd" elk contact te vermijden, maar krijgt uiteindelijk elke keer dat ze laat op de avond

komt "berispingen en klappen" van haar moeder, omdat ze met haar kleine broertjes blijft hangen in de stal waar ze zich verstoppt. Haar moeder vraagt haar oudste dochttertje eerder thuis te komen om het avondeten klaar te maken, en beschouwt haar weigeringen als grillen. De "bruu"t, zoals Pierina hem noemt, overrompelt haar op een dag in de keuken terwijl ze vrolijk de litanie zingt. Hij valt op haar en gooit haar op de grond, maar lokt een onverwachte, snelle reactie van het slachtoffer uit: "Ik heb de Maagd aangeroepen en ik weet niet met welke kracht ik mezelf heb kunnen bevrijden en ongedeed heb kunnen ontsnappen." Werd er bij haar doop immers niet gevraagd dat Pierina "wit en zuiver als sneeuw" gehouden zou worden? Nadat ze haar moeder van alles op de hoogte heeft gesteld, komt er een einde aan dat ondragelijke samenleven.

Vol dankbaarheid voor dit teken van genade krijgt de jonge vrouw de innerlijke impuls om Maria haar maagdelijkheid op te offeren. De gelofte wordt later in handen van de biechtvader voltrokken op 8 december 1928, een belangrijke datum voor de Maagd, en die vanaf 1947 zelfs nog specifieker zou zijn voor Montichiari.

Tijdens haar puberteit is Pierina niet vrij van de charme van de wereld. Ze beschouwt zichzelf als ijdel omdat ze van juwelen en kleding houdt... maar ze vermijdt de gesprekken van haar collega's in de fabriek waar ze werkt wanneer die roddelen of schunnige opmerkingen maken. Op 18-jarige leeftijd wordt ze aangenomen op de gemeentelijke crèche en in die periode meldde zich een jongen die een diep gevoel voor haar had. Om haar roeping op de proef te stellen, nodigt de biechtvader haar vervolgens uit om serieus na te denken over het huwelijk, maar Pierina ontwikkelt definitief het verlangen om zichzelf aan de Heer toe te wijden. Een geschenkje van een tante in de vorm van een ketting van wit koraal, haar enige jeugdige gril, wordt

omgevormd tot een rozenkranskroon als bezegeling van haar intenties.

In 1931 wordt ze als postulante verwacht door de Dienstmaagden van Liefdadigheid, maar ze wordt opnieuw getroffen door pleuritis en haar verzoek wordt voor onbepaalde tijd uitgesteld vanwege haar uiterst precare gezondheidstoestand. Tot 1937 werkt ze als huishoudster in Carpenedolo in het huis van Don Giuseppe Brodini, een heilige oudere priester. In die jaren, zo schrijft ze in haar dagboeken, legt Pierina op een niet nader genoemde datum "de gelofte van eeuwige kuisheid" af en biedt ze zichzelf aan als "slachtoffer tot heiliging van de priesters". Alle beloften die God volledig verwelkomt.

In 1940 sterft Don Giuseppe en wordt ze aangenomen als verpleegster in het ziekenhuis van Desenzano. Ze verlaat het op 14 augustus 1944 toen ze eindelijk als postulant het Moederhuis van de Dienstmaagden in Brescia mag betreden. Maar Pierina kan vanwege haar gezondheid en de buitengewone gebeurtenissen, nooit het habijt dragen van de nonnen die haar dierbaar zijn: het is de stichteres van de Dienstmaagden zelf, de heilige Maria Crocifissa di Rosa, die haar in in een verschijning uitlegt dat het Jezus zelf is die voor haar een andere, persoonlijke vorm van toewijding buiten het klooster tot stand brengt, zodat ze in onzekere situaties niet opgeeft en alleen haar toevlucht neemt tot Hem en volledig ter beschikking blijft van Zijn reddingsplannen.

De lezers weten wat er daarna gebeurt. Op 1 december 1944 krijgt de postulante meningitis en op de 14de krijgt ze haar eerste bezoek van Di Rosa, die haar persoonlijk verzorgt en geneest. Het is de eerste van de hemelse openbaringen, het keerpunt van haar bijzondere aardse roeping en missie. Pierina's openbare leven begint op 33-jarige leeftijd.

Riccardo Caniato

De Kerk van Brescia heeft, in overleg met de Heilige Stoel, een nieuwe fase van onderzoek geopend naar de gebeurtenissen in Montichiari waarbij de figuur van Pierina Gilli betrokken was. Met de oprichting, op 7 december 2019, van het Diocesane Heiligdom van Maria Rosa Mystica, Moeder van de Kerk, in Fontanelle di Montichiari, erkende de Kerk van Brescia in Pierina Gilli de authenticiteit van het leven dat wordt gekenmerkt door een levendige en diepe spiritualiteit die door de jaren heen constant bleef en rijk aan schakeringen was en absoluut van bijzondere orde, die zich echter manifesteerde in een nederig en verborgen leven in gebed en dienstbaarheid aan anderen. Aangezien er nog steeds studies gaande zijn over de aard van de door Pierina Gilli gerapporteerde onthullingen, willen we verduidelijken dat we met de woorden «verschijningen», «zieneres», «boodschap», «wonderen»... niet van plan zijn het definitieve oordeel van het gezag van de Kerk te verhinderen; Wij geven alleen getrouw het menselijke getuigenis weer, dat Pierina Gilli met haar leven en in haar geschriften heeft afgelegd.

From the World and for the World

"Ik ken Maria Rosa Mystica. Onze Moeder helpt altijd mensen die problemen hebben en vaak zijn er wonderen gebeurd. Wij willen graag een beeld van Rosa Mystica op onze school ontvangen om met de kinderen te bidden voor vrede in de wereld en om dichterbij Haar te zijn. Ik heb een grote toewijding voor onze Moeder Maria en ik ben ervan overtuigd dat als we de Rozenkrans met geloof bidden, Zij in staat zal zijn het lot van de wereld te veranderen."

Zuster Esther Arseen uit Pakistan.

Pater Sebastian Biston Kuruthukulangara Koola, geboren in Kerala en momenteel om studieredenen in Duitsland woonachtig, herhaalt haar woorden: "Ik heb lange tijd de droom gekoesterd om een beeld van Maria Rosa Mystica te kunnen hebben: het is de Maagd die optreedt voor de religieuzen en de priesters, die mij altijd de

kracht en de hoop geeft om te weten hoe ik dag na dag kan groeien op het pad naar heiligheid."

Het Heiligdom ontvangt voortdurend dit soort verzoeken en jaarlijks worden er gemiddeld zo'n vijftig grote beelden verzonden, tussen de 50 en 100 centimeter, bestemd voor groepen en gemeenschappen verspreid over de hele wereld. We zijn blij om te vernemen en te getuigen dat de toewijding aan Rosa Mystica wijdverspreid is in alle landen, omdat de Maagd, met de genade die van God komt, werkelijk overal reikt en elke ruimtelijke barrière, elke vlagkleur of elk politiek geloof, overwint.

We streven ernaar om aan alle verzoeken te voldoen en de financiële bijdrages die we op de 13e van elke maand verzamelen zijn voor dit doel bedoeld, maar helaas is dit niet voldoende en dekt het feitelijk minimaal

de kosten van de beelden en internationale verzending. Daarom vragen wij iedereen die zich geroepen voelt om deze bijzondere vorm van apostolaat te steunen, ons genereus te steunen, naar gelang hun mogelijkheden.

Wij zijn ervan bewust dat elk gebaar van naastenliefde niet aan de ogen van God ontsnapt en dat het kiemen van goedheid en dankbaarheid voortbrengt, zoals pater Fijo Chirayath uit India ons bevestigt in zijn brief: "Diep ontroerd, wil ik mijn diepste dankbaarheid uiten voor het prachtige beeld van Maria Rosa Mystica die vanuit Italië reisde om een plekje in mijn huis te vinden. Uw vriendelijke daad heeft niet alleen een vleugje schoonheid aan mijn omgeving toegevoegd, maar heeft ook een gevoel van diepe spiritualiteit in mij aangewakkerd. Ik groet jullie allemaal met oprechte dank en zegeningen".

Vieringen op weekdays:

15:15 Kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid
15:30 Rozenkransgebed
16:00 Viering van de Heilige Mis tot de overgang naar de zomertijd op 31 maart

Vanaf 31 maart worden de vieringen met een uur uitgesteld.

16:15 Kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid
16:30 Rozenkransgebed
17:00 Heilige Mis

Vieringen op feestdagen in de ochtend:

10:00 Rozenkransgebed
10:30 Heilige Mis

Voor meer gedetailleerde dienstregelingen bezoek de website: www.rosamisticafontanelle.it

Informaties: +39 030 964111 - +39 333 9586949
info@rosamisticafontanelle.it

ZIJ DIE WILLEN BIJDRAGEN MET DONATIES KUNNEN GEBRUIK MAKEN VAN DE VOLGENDE BANKGEGEVENS:

Opschrift: STICHTING ROSA MYSTICA - FONTANELLE
"Burgerrechtelijk erkende Kerkelijke Instelling - Ingeschreven in het register van rechtspersonen onder nr. 550 d.d. 15/04/2016"

BANCA CREDITO COOPERATIVO DEL GARDA
Filiale di Montichiari - Via Trieste, 62

IBAN: IT 24 R 08676 54780 000000007722

BIC/SWIFT: ICRAITRRIS0 (laatste karakter is een "nul")

POSTE ITALIANE - Filiale di Montichiari - Via Trieste, 69

IBAN C/C POSTE: IT 93 O 07601 11200 000029691276

BIC/SWIFT C/C POSTE: BPPIITRRXXX

Driemaandelijks bulletin van de **Stichting Rosa Mistica - Fontanelle**
Cas. post. 134 - 25018 MONTICHIARI (Brescia) - ITALIË
Voor satelliet navigatiesysteem: **Via Madonnina**

Voor contacten:
Loc. Fontanelle - Via Madonnina - Tel.: 030 964111

E-mail: info@rosamisticafontanelle.it
Zie web site: www.rosamisticafontanelle.it

Nonprofit-tarief van de Stichting:
Poste Italiane S.p.A. - Sped. in abb. Post. - D.L. 353/2003
(conv. L. 27/02/2004 n. 46) art. 1, comma 2 / DCB Brescia

Expedition en abonnement postal
Taxe perçue - Tassa riscossa - Filiale di Brescia

Verantwoordelijk directeur: Riccardo Caniato
Uitgegeven door de Stichting Rosa Mystica - Fontanelle
Tribunale autorisatie van Brescia nr. 61/90 d.d. Nov. 11, 1990
Vertaling: Sylvia Hetarihon
Typografie: Tipopennati srl - Montichiari (Bs)